

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
15.11..2020

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва Арсірія Руслана Олександровича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю **Окружного адміністративного суду міста Києва Арсірія Руслана Олександровича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, зумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні.

(підпункт 1.7. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя був головуючим у складі колегії суддів Окружного адміністративного суду міста Києва у справі № 826/8596/14 за позовом товариства з обмеженою відповідальністю «Голден Деррік» до Державної служби геології та надр України, третя особа Генеральна прокуратура України про скасування наказів № 78 від 19.03.2014 та № 79 від 18.03.2014.

Так, 18.03.2014 Держгеонадра, розглянувши вимогу Генпрокуратури, наказами № 78 і № 79 анулювало свої попередні накази про видачу ТОВ «Голден Деррік» спецдозволів на користування надрами низки родовищ у Полтавській, Харківській та Дніпропетровській областях.

Генеральна прокуратура виявила низку порушень, зокрема: фірма не сплатила в держбюджет вартість геологічної інформації, не погодила із місцевими радами питання про надання ділянок, по деяких ділянках не укладено договори оренди. Також фірма не

використовувала певні площі понад 180 днів. Крім того, у додатках до спецдозволів відсутні обов'язкові дані про джерела фінансування робіт.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що спірні накази відповідача про анулювання дії спеціальних дозволів на користування надрами та скасування наказів про надання дозволів про користування надрами від 18.03.2014 № 78 та № 79, порушують його законні інтереси, оскільки не ґрунтуються на діючому законодавстві про надра.

06 листопада 2014 року колегією під головуванням судді була ухвалена [постанова](#), якою позов було задоволено та скасовано зазначені вище накази. Таким чином, вказаним рішенням судді не дозволили державі повернути 20 газоносних родовищ, отриманих ТОВ «Голден Деррік», яку за часів експрезидента Віктора Януковича [контролювало](#) бізнес-середовище ексміністрів Миколи Присяжнюка, Едуарда Ставицького і колишнього народного депутата Юрія Іванющенка.

Ухвалення рішення, зумовленого політичними або іншими неправовими мотивами, або рішення, в ухваленні якого суддя мав особистий інтерес, явно не відповідає описаному стандарту.

2. Суддя допускав дії, обумовлені корпоративною солідарністю.

Суддя вчинив дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя та не доклав зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагував на відомі йому випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривав таку поведінку або відомі йому факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п.3, підпункт 4.13 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, які мають ознаки тяжких злочинів – створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність ВККС, втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще шістьом суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отримані шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів і третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, КСУ та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс. За таких умов виник величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. 25829 громадян підписали [петицію](#) до президента про ліквідацію Окружного адміністративного суду м.Києва, у відповідь на яку президент ініціював консультації з Вищою радою правосуддя щодо цього. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив: *«Пленум Верховного Суду змушений констатувати, що судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду».*

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *«Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського»*, підписане *«Судді Окружного адміністративного суду міста Києва»*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

«Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами».

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у душі теорії змов звели це все до вигаданого

плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено в Конституції України, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні вказано таке:

«Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення».

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування в цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. Отже, справа не «похована» і не проходила «юридичну перевірку».

У публічному доступі немає інформації про особисту позицію судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав «захопити судову владу».

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРЄС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але і за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

2.2. [Рішенням](#) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 07.06.2018 було призначено кваліфікаційне оцінювання на відповідність займаній посаді щодо судді. На підставі рішення Комісії датою складення іспиту суддею було визначено 17.04.2019.

17.04.2019 одразу 30 суддів Окружного адміністративного суду м.Києва не з'явилося на іспит до Вищої кваліфікаційної комісії суддів, вказавши підставою тимчасову непрацездатність.

За два дні до складення іспиту суддя був присутній на роботі та ухвалив 7 судових рішень, що підтверджується інформацією з Єдиного державного реєстру судових рішень, що може свідчити про те, що суддя міг бути на роботі у той час, коли він начебто був тимчасово непрацездатний. А, отже, **документ про тимчасову непрацездатність ймовірно виданий без належних на те підстав, або взагалі є підробленим.** Згодом Арсірій разом з іншими суддями не з'явився на іспит [повторно](#). Відповідно до інформації Вищої кваліфікаційної комісії суддів усі вони знову обгрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю.

Із [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови ОАСК Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням дій Вовка, спрямованих на блокування роботи ВККС та саботажу кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обгрунтовані сумніви, що суддя дійсно не міг з'явитися на іспит, а його дії з погляду стороннього спостерігача виглядають як активна підтримка незаконних дій голови ОАСК.

3. Суддя ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.

Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу, наприклад приймав рішення з порушенням юрисдикції (підвідомчості чи підсудності).

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п.3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. 25.08.2015 Український інститут національної пам'яті звернувся до Київського міського голови з листом № 01/1029, в якому просив розглянути пропозиції щодо перейменування вулиць та провулків міста Києва, названих іменами осіб, причетних до встановлення радянської влади, боротьби з українською державністю, організації та здійснення голодоморів і політичних репресій та назв, що носять російський колоніальний характер, зокрема, проспект Генерала Ватутіна на проспект Романа Шухевича, головного командира Української Повстанської Армії, проспект Московський на проспект Степана Бандери.

До вказаного листа було додано, зокрема, історичне обґрунтування нових назв вулиць, в якому викладено інформацію щодо постаті Ватутіна Миколи Федоровича, Шухевича Романа Осиповича та Бандери Степана Андрійовича з посиланням на відповідні джерела.

02.03.2016 зазначена пропозиція Інституту була розглянута на засіданні Комісії з питань перейменування КМР, яка утворена відповідно до розпорядження Київського міського голови від 22.09.2014 № 259 на виконання пункту 2 рішення Київської міської ради від 13.11.2013 №432/9920 «Про затвердження Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій у місті Києві».

За результатами розгляду звернення Українського інституту національної пам'яті Комісією вирішено 10-ма голосами з 12-ти (2 утримались) підтримати перейменування проспекту Генерала Ватутіна на проспект Романа Шухевича та 11-ма голосами (1 утримався) - проспекту Московського на проспект Степана Бандери, а також рекомендували винесення цих питань на громадське обговорення (пункт 6 протоколу засідання Комісії № 4).

Не погодившись із вказаним перейменуванням, громадські організації «Антифашистська правозахисна ліга» та «Єврейська правозахисна група» звернулись до Окружного адміністративного суду міста Києва із позовом, в якому просили визнати протиправним та скасувати пункт 5 додатку «Перелік вулиць, проспекту та провулку, які перейменовуються у місті Києві» до рішення Київської міської ради від 07.07.2016 № 559/559 «Про перейменування вулиць, проспекту та провулку у місті Києві»; визнати протиправним та скасувати рішення Київської міської ради від 01.06.2017 № 419/2641 «Про перейменування проспекту у місті Києві».

Крім цього, позивачі звернулись до суду із клопотанням про забезпечення адміністративного позову.

[Ухвалою](#) від 12.06.2017 у справі №826/11910/16 суддя частково задовольнив таке клопотання та заборонив Київській міській раді подавати на підпис та публікувати рішення сесії депутатів Київської міської ради від 01.06.2017 щодо перейменування проспекту Генерала Ватутіна на проспект Романа Шухевича, оскільки, на переконання суду, існувала очевидна небезпека заподіяння шкоди правам позивача до ухвалення судового рішення по справі.

За [повідомленням](#) Київської міської ради вищевказана зміна назви проспекту відбулася після громадського обговорення, де більшість висловилося про перейменування проспекту, названого в честь радянського генерала Ватутіна, на честь головнокомандувача УПА Романа Шухевича.

[Рішенням](#) Окружного адміністративного суду міста Києва від 25.06.2019 вказаний позов було задоволено, однак таке рішення було скасоване [постановою](#) Шостого апеляційного адміністративного суду від 09.12.2019, в якій зазначено, що судом першої інстанції неповно було встановлено спірні обставини, неправильно застосовано норми матеріального і процесуального права, що призвело до неправильного вирішення спору в цілому.

3.2. 07.04.2016 суддя у складі колегії [поновив](#) на посаді Григорія Мамку, який у 2015 році не пройшов атестацію та [був звільнений](#) з посади заступника начальника Головного слідчого управління МВС України.

3.3. 20.09.2018 суддя визнав протиправними дії НАБУ та ГПУ щодо проведення оперативно-розшукових заходів стосовно народного депутата Бориса Розенблата у так званій «бурштиновій справі». На [сайті](#) суду вказано, що відповідачами нібито безпідставно вчинялись дії щодо здійснення кримінального переслідування Борислава Розенблата поза межами відповідного кримінального провадження та без дотримання законодавчих вимог щодо необхідності забезпечення депутатської недоторканості, тобто, без отримання згоди Верховної Ради України на притягнення його до кримінальної відповідальності.

У офіційному [повідомленні](#) на сайті НАБУ з приводу цього рішення зазначено, що оцінка доказів у кримінальному провадженні, в тому числі на предмет їхньої законності та допустимості, є виключним правом суду, який здійснює розгляд справи по суті. Адміністративні суди, як відомо, розглядом таких справ не займаються, оскільки це не входить до сфери їхньої компетенції. В цьому контексті обов'язковими для виконання судом, який розглядатиме справу по суті, є лише ті ухвали суду, які прийняті в порядку кримінального, а не адміністративного судочинства і стосуються порушення прав людини і основоположних свобод, а не гарантій народного депутата. Відтак, рішення ОАСК щодо порушення нібито гарантій народного депутата не є обов'язковим для суду, який буде вирішувати питання про допустимість доказів у порядку кримінального судочинства.

Як зазначено в [ухвалі](#) Великої Палати Верховного Суду, 12.06.2019 Шостий апеляційний адміністративний суд своєю [постановою](#) залишив рішення судді від 20.09.2018 без змін (за наявності окремої думки судді з колегії). Тексти судових рішень у цій справі, зокрема їх мотивувальні частини, не опубліковані у Єдиному державному реєстрі судових рішень, оскільки їм присвоєно гриф секретності «цілком таємно».

НАБУ та ГПУ не погодилися з рішеннями судів попередніх інстанцій і подали касаційні скарги, в яких серед іншого посилалися на аргументи, що стосуються питань предметної юрисдикції, оскільки предметом спору є правомірність дій та рішень посадових осіб органів НАБУ та ГПУ на стадії здійснення досудового розслідування в рамках конкретного кримінального провадження щодо особи позивача, на які юрисдикція

адміністративних судів не поширюється. У Єдиному державному реєстрі судових рішень міститься [постанова](#) Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду від 17.06.2020, ухвалена у вказаній справі однак її текст також заборонений для оприлюднення згідно з п.4 ч.1 ст.7 Закону України "Про доступ до судових рішень".

Водночас в [ухвалі](#) Великої Палати Верховного Суду від 18.11.2019 вказано, що правова позиція у подібних правовідносинах щодо юрисдикції спорів, пов'язаних з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування чи/та прокурорів висловлювалась, зокрема, у постановках Великої Палати Верховного Суду від 21.11.2018, 05.12.2018 у справах № [826/2004/18](#) і № [826/2253/18](#) відповідно та від 10.04.2019 року у справі № [808/390/18](#)

Приміром, у [постанові](#) від 21.11.2018 (справа № 826/2004/18) Велика Палата Верховного Суду сформулювала правовий висновок на підставі фактичних обставин, певним чином подібних до обставин цієї адміністративної справи. Велика Палата визначила, що прокурори під час вчинення діянь, пов'язаних із досудовим розслідуванням злочинів, зокрема й при вирішенні питань щодо підслідності у кримінальних провадженнях, не здійснюють публічно-владних управлінських функцій. Оскарження таких діянь має відбуватися винятково за правилами, встановленими КПК України. Якщо спір виникає у зв'язку з протиправними, на переконання певної особи, діями та бездіяльністю посадових та службових осіб органів прокуратури [читай також - детективів НАБУ, інших органів досудового розслідування], вчинених або не вчинених останніми у рамках кримінального провадження, перевірка правомірності таких діянь з огляду на положення пункту 2 частини другої статті 19 КАС України знаходиться поза межами юрисдикції адміністративного суду, адже їх оскарження має здійснюватися у порядку, встановленому КПК України.

Громадська рада доброчесності погоджується із зазначеними вище правовими висновками Великої палати Верховного суду і вважає, що не залежно від мотивів судового рішення, задовольняючи вказаний позов, суддя перевищив свої повноваження та вийшов за межі адміністративної юрисдикції. До компетенції адміністративних судів належить розгляд справ в сфері адміністративних та публічних відносин, а не оцінка допустимості та законності доказів, зібраних в межах кримінального процесу.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що дії та поведінка судді повинні підтримувати впевненість громадськості у чесності й непідкупності судових органів. Не досить лише вершити правосуддя; потрібно, щоб його звершення було очевидним для загалу (п. 3.2).

Викладене підтверджує, що суддя не дотримував цього принципу.

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

4. Суддя (кандидат на посаду судді) безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижив його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подав інформацію для декларування членом сім'ї.

(підпункт 4.6. п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданих за 2015-2019 роки, суддя вказав, що його дружині та тещі з 20 квітня 2012 року на праві спільної власності належить житловий будинок площею 65,7 кв.м., розташований у с. Іванковичі Васильківського району Київської області.

Як [з'ясували](#) журналісти програми «Наші гроші. Досудилися», насправді будинок має значно більшу площу, ніж та, що вказана в електронних деклараціях судді. Так, журналістами було виявлено, що на місці старого будинку знаходиться маєток, загальною площею щонайменше 250 кв.м. із власною каплицею.

Відповідно до пункту 4.7 Бангалорських принципів поведінки суддів суддя повинен бути обізнаним про свої особисті матеріальні інтереси та вживати розумних заходів з метою отримання інформації про матеріальні інтереси членів своєї родини. З цього принципу, зокрема, випливає, що суддя повинен правдиво декларувати майно, що належить як йому особисто, так і членам його родини.

5. Суддя (кандидат на посаду судді) не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9. п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя є фігурантом сюжету незалежної української агенції журналістських розслідувань «Слідство.Інфо» про подорожі суддів. За [інформацією](#), отриманою журналістами від правоохоронців, суддя Арсірій є одним із п'яти найбільших мандрівників Окружного адміністративного суду міста Києва. Так, у період з 2011 по 2014 роки суддя відвідав

Іспанію (двічі), Францію, Італію (двічі), Китай (тричі), Таїланд, Грецію (тричі), Кубу, США, Ямаїку, Гаїті, Мексику. На питання про джерела походження коштів суддя пояснив, що це сімейні кошти, у т.ч. батьків.

Крім цього, сім'я судді володіє значною кількістю готівки. Так, станом на 31.12.2019 суддя задекларував готівкові кошти у розмірі 340 000 доларів, а його дружина – 45 000 доларів.

Відповідно до статті 126 Конституції України однією з підстав для звільнення судді з посади є порушення обов'язку підтвердити законність походження майна. Також згідно з пунктом 4.7 Бангалорських принципів поведінки суддів суддя має бути обізнаним зі своїми матеріальними інтересами та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним з матеріальними інтересами своєї родини.

6. Суддя (кандидат на посаду судді) допускав судову тяганину, зокрема, якщо це призвело до порушення розумних строків з метою надання учаснику справи процесу фактичних переваг, наприклад, здійснити дії, які унеможливають виконання рішення чи позбавлять його предмета, уникнути відповідальності тощо.

(підпункт 6.3. п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

6.1. У провадженні Окружного адміністративного суду міста Києва перебувала адміністративна справа №826/646/17 за позовом до Кабінету Міністрів України, третіх осіб про визнання розпорядження нечинним та його скасування в частині.

19.01.2017 суддею була постановлена ухвала про відкриття провадження у справі №826/646/17. Також ухвалою судді від 19.01.2017 було закінчене підготовче провадження і призначено судовий розгляд справи на 31.05.2017, тобто через чотири місяці після відкриття провадження у справі.

31.05.2017 в приміщенні Окружного адміністративного суду міста Києва відбулося судове засідання у вказаній справі, за результатами якого суддею було прийняте рішення про розгляд справи №826/646/17 в порядку письмового провадження.

Згідно з частиною 1 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України (в редакції, чинній на момент розгляду справи суддею) адміністративна справа має бути розглянута і вирішена протягом розумного строку, але не більше місяця з дня відкриття провадження у справі, якщо інше не встановлено цим Кодексом.

В той же час, суддею засідання у справі було призначене аж через 4 місяці після відкриття провадження у справі. А остаточне [рішення](#) у справі було прийняте через 15 місяців після відкриття провадження у справі.

Кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним законом, згідно зі ст. 7 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Суддя зобов'язаний справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства, згідно із пунктом 1 частини 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Визначення поняття «розумний строк» міститься у статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України, відповідно до якої під цим терміном мається на увазі найкоротший строк розгляду і вирішення адміністративної справи, достатній для надання своєчасного (без невиправданих зволікань) судового захисту порушених прав, свобод та інтересів у публічно-правових відносинах.

Строк є розумним, якщо він передбачає час, достатній, з урахуванням обставин справи, для вчинення процесуальної дії, та відповідає завданню адміністративного судочинства, що встановлено частиною 2 статті 119 Кодексу адміністративного судочинства України встановлено.

Статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачено, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру.

Так, ключовими принципами статті 6 Конвенції є верховенство права та належне здійснення правосуддя. Ці принципи також є основоположними елементами права на справедливий суд, який включає в собі: 1) право на розгляд справи; 2) справедливість судового розгляду; 3) публічність розгляду справи та проголошення рішення; 4) розумний строк розгляду справи; 5) розгляд справи судом, встановленим законом; 6) незалежність і безсторонність суду.

Європейський суд з прав людини неодноразово у своїх рішеннях вказував на необхідність дотримання судами держав - учасниць Конвенції принципу розгляду справи судами впродовж розумного строку. Для встановлення розумності строку розгляду конкретної справи Європейський суд з прав людини виробив у своїй практиці кілька критеріїв, а саме: складність справи; поведінка скажника; поведінка судових та інших державних органів; важливість предмета розгляду для заявника (§ 124 рішення у справі «Kudla v. Poland», § 30 рішення у справі «Vernillo v. France», § 43 рішення у справі «Frydlender v. France», § 43

рішення у справі «Wierciszewska v. Poland», § 23 рішення в справі «Caruano v. Italy» та ін.).

У постанові пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17.10.2014 № 11 «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення» зазначено, що недотримання строків розгляду цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення порушує конституційне право на судовий захист, гарантований статтею 55 Конституції України, і негативно впливає на ефективність правосуддя та на авторитет судової влади.

У пункті 7 вказаної постанови пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ зазначено, що судді повинні усвідомлювати особисту відповідальність за розгляд справ у встановлені законом строки, за якість розгляду справ, не допускати фактів зволікання, вживати всіх необхідних заходів з метою неухильного дотримання процесуальних строків. *Строки розгляду справи не можуть вважатися розумними, якщо їх порушено через зайнятість судді в іншому процесі, призначення судових засідань із великими інтервалами, затягування з передачею справи з одного суду до іншого у встановлених законом випадках, безпідставне задоволення необґрунтованих клопотань учасників процесу, що спричинило відкладення розгляду справи на тривалий час, відкладення справи через її неналежну підготовку до судового розгляду, невжиття заходів щодо недопущення недобросовісної поведінки учасників справи тощо, оскільки наведені причини свідчать про низький рівень організації судочинства та безвідповідальне ставлення до виконання своїх обов'язків.*

Суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду, згідно зі статтею 1 Кодексу суддівської етики.

6.2. У провадженні Округного адміністративного суду міста Києва перебувала справа №826/12540/17 за позовом до Округного адміністративного суду міста Києва про зобов'язання вчинити певні дії, а саме зобов'язати Округний адміністративний суд міста Києва надати копію протоколу зборів суддів Округного адміністративного суду міста Києва від 29.05.2017 із підписами суддів, які взяли участь у таких зборах, а також копію рішення зборів суддів Округного адміністративного суду міста Києва від 29.05.2017 із зазначенням переліку суддів, які взяли участь у таких зборах.

08.11.2017 на підставі [ухвали](#) судді було відкрите провадження у вказаній справі та призначено попереднє судове засідання на 20.11.2017.

20.11.2017 суддя, розглянувши за наслідками попереднього судового засідання адміністративну справу, [ухвалив](#) передати адміністративну справу до Київського окружного адміністративного суду.

Не погоджуючись з судовим рішенням, Окружний адміністративний суд міста Києва звернувся до Київського апеляційного адміністративного суду з апеляційною скаргою на вказану ухвалу суду.

29.11.2017 суддя Київського апеляційного адміністративного суду Пилипенко О.Є., перевіряючи матеріали скарги, [ухвалила](#) апеляційну скаргу представника Окружного адміністративного суду м. Києва Пенцової Наталії Володимирівни залишити без руху та у зв'язку з несплатою судового збору надати строк для усунення недоліків до 18.12.2017. 20.12.2017 у зв'язку з не усуненням недоліків апеляційної скарги суддя Пилипенко О.Є. [ухвалила](#) апеляційну скаргу представника Окружного адміністративного суду міста Києва Пенцової Наталії Володимирівни на ухвалу Окружного адміністративного суду міста Києва від 20.11.2017 повернути апелянту.

22.01.2018 суддя Київського окружного адміністративного суду Лапій С.М. постановив [ухвалу](#), якою відмовив у прийнятті до свого провадження адміністративної справи № 826/12540/17. Вказана ухвала мотивована тим, що ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 20.12.2017, якою повернуто апеляційну скаргу апелянту, підлягає оскарженню, та станом на 16.01.2017 не набрала законної сили, так само як і ухвала Окружного адміністративного суду міста Києва від 20.11.2017, яка стала підставою для передачі справи за підсудністю.

З цього випливає, що суддею в порушення вимог чинного законодавства передчасно було надіслано матеріали адміністративної справи № 826/12540/17 до Київського окружного адміністративного суду, оскільки ухвала Окружного адміністративного суду міста Києва від 20.11.2017 ще не набрала чинності. Такі дії судді призвели до затягування строку розгляду справи.

22.03.2018 суддя постановив ще одну [ухвалу](#) в зазначеній справі та направив справу до Київського апеляційного адміністративного суду для визначення підсудності.

29.03.2018 Київський апеляційний адміністративний суд у складі головуючого судді Файдюка В.В., суддів Мезенцева Є.І., Чаку Є.В., розглянувши в порядку письмового провадження питання про визначення територіальної підсудності адміністративної справи № 826/12540/17 за адміністративним позовом Окружного адміністративного суду міста Києва про зобов'язання вчинити дії, [ухвалив](#) визначити територіальну підсудність адміністративної справи Київському окружному адміністративному суду.

Через порушення судді, позов, який був поданий у жовтні 2017 року, був розглянутий аж через рік після його подання.

7. Суддя, не перебуваючи на робочому місці (був закордоном, на навчанні, на тимчасово окупованій території тощо), ухвалював судові рішення.

(підпункт 6.5. п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

15.01.2013 Окружним адміністративним судом міста Києва у складі головуючого судді Маруліної Л.О. та суддів Костенка Д.А., Арсірія Р.О. була постановлена [ухвала](#) про поновлення провадження у справі № 2а-2238/12/2670 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «ІНФО 24», Товариства з обмеженою відповідальністю «Медіа Інфо», Товариства з обмеженою відповідальністю «ТелеРадіоСвіт» до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, про зобов'язання вчинити дії та визнання протиправними дій.

Разом з тим, суддя у день постановлення ухвали перебував у щорічній основній відпустці, що підтверджується даними суддівського досьє.

Такі дії судді стали предметом кримінального провадження, яке за [інформацією](#) Радіо Свобода надалі було закрито з огляду на те, що «суддями за власною ініціативою ухвалені рішення про виправлення описок» (тобто суддею було прийнято рішення, яким виправлено дати ухвалення рішень, які досліджувалися у рамках кримінального провадження). Разом з тим, як впливає з [ухвали](#) ОАСК від 20.02.2015 у вказаній ухвалі описки не було, а Арсірій Р.О. начебто підписав її 16.01.2013, коли повернувся в Україну. Однак у цей час Арсірій Р.О. продовжував знаходитись у відпустці, яка тривала до 18.01.2013. Тому якщо навіть припустити, що він дійсно вийшов на роботу одразу ж після прибуття в Україну (що малоймовірно), то не мав права підписувати судові рішення.

Згідно із статтями 1 та 3 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною. Чинне українське законодавство не передбачає можливості ухвалення судового рішення поза приміщенням суду, за винятком рішень, ухвалених на виїзному судовому засіданні.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка може вплинути на оцінку судді за показниками доброчесності та професійної етики і потребує пояснення судді.

1. Згідно досьє судді його син Арсірій Ан Русланович працює помічником адвоката у адвокатському об'єднанні “Татаров, Фаринник, Головка”, тобто, працює у об'єднанні, яким донедавна керував Олег Татаров, який під час Революції Гідності працював у МВС під керівництвом Віталія Захарченка й [виправдовував силовиків](#), коли ті били й катували протестувальників.
2. Син судді Арсірій Олександр Русланович, як зазначено в досьє судді, навчається в [Ульянівському державному технічному університеті](#) в РФ і проживає в місті Ульяновськ. Нагальність потреби для сина вчитися на території держави-агресора членами сім'ї судді потребує підтвердження

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надав контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол

електронного голосування

(є невід'ємною складовою рішення)

15.11.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 10-ма голосами з 15 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 10 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Марчук Антон
- 5) Мелких Едуард
- 6) Остапенко Дмитро
- 7) Середа Максим
- 8) Соколенко Наталія
- 9) Шепель Тарас
- 10) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

